

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Owczarek

SSN Hubert Wrzeszcz

ze skargi powoda

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego

z dnia 10 maja 2011 r., w sprawie z powództwa F. W.

przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie /.../

i Staroście S.

o zapłatę lub zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 października 2012 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 3 lutego 2012 r.,

**oddala zażalenie i nie obciąża powoda kosztami
postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powoda F. W. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 10 maja 2011 r. W zażaleniu na to postanowienie powód wniósł o jego uchylenie zarzucając naruszenie art. 379 pkt 4 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podniesione w zażaleniu zarzuty nie zasługują na uwzględnienie. Jak trafnie ustalił Sąd Apelacyjny termin do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania, o którym mowa w art. 407 § 1 k.p.c., upłynął w dniu 10 sierpnia 2011 r., gdyż w obecności powoda, w dniu 10 maja 2011 r., został ogłoszony wyrok Sądu Apelacyjnego kończący postępowanie, którego wznowienia domaga się powód. Skarga o wznowienie postępowania wpłynęła natomiast do sądu właściwego, czyli do Sądu Apelacyjnego dopiero w dniu 9 stycznia 2012 r., czyli prawie 8 miesięcy po terminie. W tej sytuacji wystąpienie z wnioskiem o przywrócenie tego terminu nie znajduje uzasadnienia, zważywszy, że powód wniosek ten uzasadnia ogólnie powołaniem się na brak wiedzy procesowej oraz kłopotami zdrowotnymi.

Gdy chodzi o brak wiedzy procesowej, to należy podkreślić, że powód wystąpił z powództwem i przez dwie instancje prowadził proces, w taki sposób, iż dwukrotnie orzekające w sprawie sądy nie znalazły podstaw dla ustanowienia dla niego pełnomocnika z urzędu. Stanowisko tych sądów, wbrew odmiennej opinii powoda zostało prawidłowo i przekonywująco uzasadnione. Jak z tego widać kłopoty zdrowotne nie przeszkodziły powodowi w uczestniczeniu w procesie, a nie wykazał on, że stan jego zdrowia od tego czasu uległ radykalnemu pogorszeniu. W tej sytuacji jego zażalenie, jako nie znajdujące podstaw prawnych nie może być uwzględnione. Skoro skarga o wznowienie postępowania została złożona po terminie, to jest to wystarczający powód do jej odrzucenia. Tylko na marginesie należy również podkreślić, że prawidłowa jest także ocena Sądu Apelacyjnego, co do braku podstaw do wznowienia postępowania, tak jak ujmuje jej powód.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania

zażaleniowego, biorąc pod uwagę sytuację majątkową powoda i charakter sprawy, na co zwrócił także uwagę Sąd Apelacyjny, orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. oraz art. 391 k.p.c.